

Adoracja dziękczynna za dar pontyfikatu Benedykta XVI

Czwartek, 28 lutego 2013

Wielu biskupów wezwało wiernych swoich diecezji, aby w dniu 28 lutego podjęli szczególną modlitwę za papieża i Kościół. Jedną z form tej modlitwy jest adoracja Najświętszego Sakramentu. W wielu parafiach będzie ona trwała od Mszy Świętej wieczornej do godz. 20.00. Poniżej zamieszczona jest propozycja takiej wspólnej modlitwy, mającej charakter dziękczynienia za pontyfikat Benedykta XVI. Jeżeli adoracja trwa krócej, można wybrać niektóre modlitwy z podanych propozycji.

Wprowadzenie

Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu.

Chwila ciszy.

P (Prowadzący): „Wielbi dusza moja Pana, bo wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny. Święte jest imię Jego, a Jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie”. Słowami Maryi, Twej Najświętszej Matki i w zjednoczeniu z Nią, rozpoczynamy, Panie Jezu, naszą dziękczynną modlitwą za dar pontyfikatu Benedykta XVI. Jej, Niepokalanej Matce Kościoła, zawierzamy osobę tego, który kończy swoją posługę na stolicy piotrowej, zawierzamy cały Kościół, zjednoczony z nim na modlitwie, zawierzamy także nas samych, wielbiących Twe imię i Twojej wielkie dzieła.

Śpiew: Będę śpiewał Tobie, mocy moja lub inny.

P. Pragniemy wdzięcznym sercem spojrzeć na bogactwo darów, jakimi obdarzyłeś Kościół przez osiem lat wiernej i pięknej służby Papieża Benedykta. Pragniemy jeszcze wyraźniej te skarby duchowe zobaczyć, jeszcze szerzej otworzyć serca na ich przyjęcie i z jeszcze większą wdzięcznością śpiewać Ci, najwyższy i jedyny Kapłanie, naszą pieśń wdzięczności i uwielbienia. Będziemy ją zanosić do Ciebie rozważając tajemnice światła w różańcu.

Wierzę w Boga.

Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (3x). Chwała Ojcu.

Śpiew: *Głoś imię Pana* lub *Twemu Sercu cześć składamy* albo inny śpiew.

Tajemnica 1 – Chrztost Pana Jezusa w Jordanie

L1: Z Ewangelii według św. Mateusza (3,13-17): „Przyszedł Jezus z Galilei nad Jordan do Jana, żeby przyjąć chrztost od niego. Lecz Jan powstrzymywał Go, mówiąc: To ja potrzebuję chrztostu od Ciebie, a Ty przychodzisz do mnie? Jezus mu odpowiedział: Pozwól teraz, bo tak godzi się nam wypełnić wszystko, co sprawiedliwe. Wtedy Mu ustąpił. A gdy Jezus został

ochrzczony, natychmiast wyszedł z wody. A oto otworzyły Mu się niebiosa i ujrzał Ducha Bożego zstępującego jak gołębicę i przychodzącego na Niego. A głos z nieba mówił: «Ten jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie»».

L2: Z homilii wygłoszonej przez Benedykta XVI w dniu inauguracji pontyfikatu: „Moim prawdziwym programem jest to, by nie realizować swojej własnej woli, nie kierować się swoimi ideami, ale wsłuchiwać się z całym Kościołem w słowo i w wolę Pana oraz pozwolić się Jemu kierować, aby On sam prowadził Kościół w tej godzinie naszej historii”.

L3: Dziękujemy Ci, Panie, za te słowa Papieża, za ten prosty, a równocześnie najtrudniejszy program, jaki realizował wiernie od pierwszych do ostatnich dni swojej służby. Nigdy nie chciał realizować swojej woli, lecz poznawać i wypełniać Twoją wolę, tak jak Ojciec niebieski polecił nam to czynić, gdy przemówił nad Jordanem.

Śpiew aklamacji dziękczynnej (po każdym wezwaniu), np. *Dzięki, o Panie, składamy dzięki, wszechmogący nasz Królu w niebie* albo *Jezu, chwala Tobie, swe życie składam Tobie* lub inny śpiew.

L3: Dziękujemy Ci, Panie, za niezłomną wiarę Papieża. Wierzył z głębi serca, że to Ty prowadzisz Kościół i nim kierujesz. Zaświadczył o tej wierze, zarówno wtedy, gdy rozpoczynał on służbę następcy Piotra jak i w tej szczególnej chwili, kiedy tę służbę kończy.

L3: Dziękujemy Ci, Panie, za przyjaźń, jaka łączyła Benedykta XVI z Janem Pawłem II i za tak serdeczną pamięć o swoim poprzedniku, jakiej świadectwo dawał przez wszystkie lata swego pontyfikatu.

Można dodać spontaniczne wezwania.

P: Pozostańmy w ciszy, rozważając wydarzenia znad Jordanu, kiedy Jezus rozpoczyna swoją publiczną działalność, a także wydarzenia inauguracji pontyfikatu Benedykta XVI, kiedy on rozpoczynał swoją służbę następcy Piotra. Rozważajmy te misteria również w czasie odmawiania dziesiątka różańca i wypraszajmy potrzebne łaski dla Papieża i całego Kościoła.

Dłuższa chwila ciszy.

L4: Prowadzi dziesiątek różańca.

Śpiew: *Duchu Święty przyjdź, niech wiara zagości* lub *Ojczy, chwala Tobie* albo inny śpiew.

Tajemnica 2 – Objawienie się Pana Jezusa na weselu w Kanie

L1: Z Ewangelii według św. Jana (2,1-5): „Trzeciego dnia odbywało się wesele w Kanie Galilejskiej i była tam Matka Jezusa. Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów. A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa mówi do Niego: «Nie mają już wina». Jezus Jej odpowiedział: «Czyż to moja lub Twoja sprawa, Niewiasto? Czyż jeszcze nie nadeszła godzina moja?» Wtedy Matka Jego powiedziała do sług: «Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie».

L2: Z przemówienia wygłoszonego przez Ojca Świętego Benedykta XVI do młodzieży na Krakowskich Błoniach w czasie pielgrzymki do naszej Ojczyzny: „W sercu każdego

człowieka, moi przyjaciele, jest pragnienie domu. Tym bardziej młode serce przepełnia przeogromna tęsknota za takim domem, który będzie własny, który będzie trwały, do którego będzie się nie tylko wracać z radością, ale i z radością przyjmować każdego przechodzącego gościa. To tęsknota za domem, w którym miłość będzie chlebem powszednim, przebaczenie koniecznością zrozumienia, a prawda źródłem, z którego wypływa pokój serca. To tęsknota za domem, który napełnia dumą, którego nie trzeba będzie się wstydić i którego zgłiszczy nigdy nie trzeba będzie opłakiwać. To pragnienie jest niczym innym jak tęsknotą za życiem pełnym, szczęśliwym, udanym. Nie lękajcie się tej tęsknoty! Nie uciekajcie od niej! Niech was nie zniechęca widok domów, które runęły, pragnień, które obumarły. Bóg Stwórca, dając młodemu sercu ogromną tęsknotę za szczęściem, nie opuszcza go w mozolnym budowaniu domu, któremu na imię życie”.

L3: Dziękujemy Ci, Panie, za wszystkie pielgrzymki Ojca Świętego Benedykta XVI. Kilka razy w roku udawał się do różnych krajów. Przyjeżdżał do ludzi, którzy noszą w sercu pragnienie budowania szczęśliwego domu. Umacniał to pragnienie nie tylko wśród młodzieży. Dodawał sił także małżonkom, rodzinom, kapłanom, zakonnikom i wszystkim członkom wspólnoty Kościoła. Dziękujemy Ci, Jezu, za jego słowo i świadectwo życia.

Śpiew aklamacji dziękczynnej (po każdym wezwaniu), np. *Dzięki, o Panie, składamy dzięki, wszechmogący nasz Królu w niebie* albo *Jezu, chwalał Tobie, swe życie składam Tobie* lub inny śpiew.

L3: Dziękujemy Ci, Panie, za pielgrzymkę Papieża do naszej Ojczyzny w 2006 roku. W czasie przemówienia powitalnego mówił: „«Trwajcie mocni w wierze» – oto motto tej podróży apostołskiej. Bardzo bym chciał, aby te dni przyniosły umocnienie w wierze nam wszystkim – wiernym Kościoła, który jest w Polsce, i mnie samemu. Dla tych, którym brak łaski wiary, ale mają serca pełne dobrej woli, ta wizyta niech będzie czasem braterstwa, życzliwości i nadziei”. Dziękujemy Ci, Panie, za dar tej pielgrzymki Benedykta XVI do naszej Ojczyzny.

L3: Dziękujemy Ci, Panie, za modlitwy i akty zawierzenia, jakich dokonał Papież w czasie swych pielgrzymek. W 2010 roku zawierzył kapłanów Matce Najświętszej. Pragniemy dziś powtórzyć początek jego modlitwy: „Matko Niepokalana, w tym miejscu łaski, w którym zgromadziła nas miłość Twojego Syna Jezusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana, my, synowie w Synu i Jego kapłani, poświęcamy się Twemu matczynemu Sercu, aby wiernie wypełnić wolę Ojca”. Wierzimy, że jego modlitwa pełna wiary nieustannie umacnia cały Kościół, dlatego śpiewamy pieśń dziękczynienia.

Można dodać spontaniczne wezwania.

P: Pozostając w ciszy powróćmy myślą do Kany Galilejskiej, gdzie Jezus objawił swoją chwałę i uwierzyli w Niego Jego uczniowie, a także do różnych miejsc, które odwiedził Papież Benedykt XVI, umacniając wiarę dzisiejszych uczniów Chrystusa. Odmawiając dziesiątek różańca prosimy Boga przez wstawiennictwo Maryi, aby ziarno słowa, zasiane w czasie tych pielgrzymek nieustannie przynosiło owoce.

Dłuższa chwila ciszy.

L4: Prowadzi dziesiątek różańca.

Śpiew: *Ustysz Bożej Matki głos lub Zdrowaś Maryjo, Bogarodzico* albo inny śpiew.

Tajemnica 3 – Głoszenie królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia

L1: Z Ewangelii według św. Marka (1,14-15): „Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: «Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię».

L2: Z audyencji generalnej Ojca Świętego Benedykta XVI (4.05.2011): „Chciałbym dziś rozpocząć nową serię katechez. Po katechezach poświęconych Ojcom Kościoła, wielkim teologom średniowiecza, wielkim kobietom, chciałbym teraz obrać temat, który jest nam wszystkim bardzo bliski: temat modlitwy, a zwłaszcza modlitwy chrześcijańskiej, modlitwy, której nauczył nas Jezus i nadal naucza nas Kościół. To w Jezusie człowiek rzeczywiście staje się zdolny, by zbliżyć się do Boga, z całą głębią i bezpośredniością relacji ojcostwa i synostwa. Wraz z pierwszymi uczniami, z pokorną ufnością kierujemy się więc do Nauczyciela i prosimy Go «Panie, naucz nas się modlić» (Łk 11,1)».

L3: Dziękujemy Ci, nasz Zbawicielu, za cykl katechez środowych Ojca Świętego, w których ukazywał nam wielkie postaci Kościoła ze wszystkich epok jego historii. Poznawaliśmy okoliczności ich życia, trud dążenia do świętości, odwagę w podejmowaniu zadań, do których ich powoływałeś. Oni najlepiej pokazują nam znaczenie Twoich słów: „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię”. Przyjmij, Panie, naszą pieśń wdzięczności.

Śpiew aklamacji dziękczynnej (po każdym wezwaniu), np. *Dzięki, o Panie, składamy dzięki, wszechmogący nasz Królu w niebie* albo *Jezu, chwala Tobie, swe życie składam Tobie* lub inny śpiew.

L3: Dziękujemy Ci, nasz Mistrzu i Nauczycielu, za wspaniałą szkołę modlitwy, jaką prowadził Ojciec Święty przez kilka lat w czasie środowych audyencji. Poznawaliśmy lepiej trudną sztukę modlitwy i jeszcze gorliwiej wołaliśmy słowami Apostołów: „Panie, naucz nas modlić się”. Bądź uwielbiony, Panie, w łasce modlitwy i w darze nauczycieli modlitwy.

L3: Dziękujemy Ci, najlepszy Panie, za szczególne słowo Ojca Świętego, głoszone w czasie roku św. Pawła, roku kapłańskiego, a także trwającego obecnie roku wiary. Rozpoczynając go Papież mówił: „Wraz z Listem apostoelskim «Porta fidei» ogłosiłem ten szczególny rok właśnie po to, aby Kościół odnowił entuzjazm wiary w Jezusa Chrystusa, jedyne Zbawiciela świata, ożywił radość kroczenia drogą, którą nam wskazał, i konkretnie świadczył o przemieniającej mocy wiary”. Pragniemy, aby entuzjazm wiary coraz bardziej nas ogarniał i śpiewamy Ci pieśń wdzięczności i uwielbienia.

Można dodać spontaniczne wezwania.

P: W cichej modlitwie wsłuchajmy się uważnie w głos Jezusa, który głosi królestwo i wzywa do nawrócenia. Czynił to kiedyś i czyni to dzisiaj. Jego głos dociera do nas również przez posługę Jego namiestnika na ziemi, który przez cały swój pontyfikat głosił królestwo Boże i wzywał do nawrócenia.

Dłuższa chwila ciszy.

L4: Prowadzi dziesiątek różańca.

Śpiew: *Jezu, Tyś jest światłością mej duszy* lub *Bliskie jest królestwo Boże* albo *Bądź mi litościw, Boże nieskończony* albo inny śpiew.

Tajemnica 4 – Przemienienie na Górze Tabor

L1: Z Ewangelii według św. Mateusza (17,1-3): „Po sześciu dniach Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i brata jego Jana i zaprowadził ich na górę wysoką, osobno. Tam przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło. A oto im się ukazali Mojżesz i Eliasz, którzy rozmawiali z Nim”.

L2: Z encykliki Benedykta XVI „Deus caritas est”: „Uwierzyliśmy miłości Boga – tak chrześcijanin może wyrazić podstawową opcję swego życia. U początku bycia chrześcijaninem nie ma decyzji etycznej czy jakiejś wielkiej idei, ale natomiast spotkanie z wydarzeniem, z Osobą, która nadaje życiu nową perspektywę, a tym samym decydujące ukierunkowanie”.

L3: Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za dar trzech encyklik Ojca Świętego. Dziękujemy za ukazanie nam prymatu miłości w encyklice „Deus caritas est”, za umocnienie naszej nadziei w encyklice „Spe salvi”, a także za wskazanie integralnego rozwoju człowieka i społeczeństwa w encyklice „Caritas in veritate”. Pragniemy, aby nauka zawarta w tych encyklikach, nieustannie ubogacała nasze życie.

Śpiew aklamacji dziękczynnej (po każdym wezwaniu), np. *Dzięki, o Panie, składamy dzięki, wszechmogący nasz Królu w niebie* albo *Jezu, chwała Tobie, swe życie składam Tobie* lub inny śpiew.

L3: Dziękujemy Ci, miłosierny Jezu, za dar adhortacji, dotyczących tak ważnych sfer życia Kościoła. Poprzez adhortacji o Eucharystii – „Sacramentum caritatis” – pomógł nam głębiej wniknąć w tajemnicę tego sakramentu miłości, w adhortacji o słowie Bożym – „Verbum Domini” – ukazał nam Ciebie, o Panie, odwieczne Słowo Ojca, obecnego pośród nas w swoim słowie, w adhortacjach o Kościele na Bliskim Wschodzie i w Afryce dodał sił chrześcijanom, którzy w tamtych rejonach świadczą o swojej wierze aż do męczeństwa.

Można dodać spontaniczne wezwania.

P: Góra Tabor jest miejscem przemiany. Przypomina przemianę Jezusa i jest zaproszeniem do naszej przemiany. Dokonuje się ona przez rozważanie słowa Bożego i przyjmowanie sakramentów świętych, szczególnie Eucharystii, a także czynny udział w życiu Kościoła. Tym właśnie tematowi poświęcił swoje encykliki i adhortacji Benedykt XVI. W cichej modlitwie wpatrujemy się w Jezusa, obecnego pośród nas w znaku chleba i wsłuchujemy się w Jego słowa.

Dłuższa chwila ciszy.

L4: Prowadzi dziesiątek różańca.

Śpiew: *Com przyrzekł Bogu przy chrzcie raz* lub *Bóg jest miłością, miejcie odwagę żyć dla miłości* albo *W krzyżu cierpienie* albo inny śpiew.

Tajemnica 5 – Ustanowienie Eucharystii

L1: Z Ewangelii według św. Mateusza (26,26-28): „Gdy oni jedli, Jezus wziął chleb i odmówiwszy błogosławieństwo, połamał i dał uczniom, mówiąc: «Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje». Następnie wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, dał im, mówiąc: «Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów»”.

L2: Z homilii Ojca Świętego Benedykta XVI, wygłoszonej w czasie Mszy Wieczery Pańskiej w bazylice św. Jana na Lateranie (20.03.2008): „Jezus odkłada na bok szaty swej chwały, przepasuje się «prześcieradłem» człowieczeństwa i staje się niewolnikiem. Myje brudne nogi uczniów i w ten sposób czyni ich zdolnymi do udziału w boskiej uczcie, na którą ich zaprasza. Miejsce obrzędowych i zewnętrznych ablucji, które oczyszczają człowieka rytualnie, pozostawiając go jednak takim, jakim był, zajmuje teraz nowe obmycie: czyni On nas czystymi za sprawą swego słowa i swojej miłości, za sprawą daru z samego siebie»

L3: Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za nieustanny wysiłek Ojca Świętego, aby obmywać z brudu wszystkich, którzy uwikłali się w grzechy i zeszli z dobrej drogi. Ty, o Panie, dałeś mu moc, aby z pokorą i miłością, upodabniając się do Ciebie, stawać wobec tych, którzy go atakowali i wobec tych, którzy dopuszczali się skandalicznych zachowań. Dziękujemy Ci za jego bezkompromisową postawę wobec grzechu i wielki szacunek wobec grzesznika.

Śpiew aklamacji dziękczynnej (po każdym wezwaniu), np. *Dzięki, o Panie, składamy dzięki, wszechmogący nasz Królu w niebie* albo *Jezu, chwała Tobie, swe życie składam Tobie* lub inny śpiew.

L3: Dziękujemy Ci, miłosierny Jezu, za troskę Ojca Świętego o liturgię Kościoła, o przeżywanie jej jako prawdziwego misterium zbawienia, w którym Ty sam, nasz Panie i Zbawicielu, uobecniasz swoją mękę i zmartwychwstanie, przez które obmywasz nas z grzechów i przyodziewasz w szaty łaski.

L3: Dziękujemy Ci, Najwyższy i Wieczny Kapłanie, za słowa Ojca Świętego, w których ukazuje nam wszystkim znaczenie adoracji Ciebie, który jesteś pośród nas obecny w swoim bóstwie i człowieczeństwie. On pisał w adhortacji o Eucharystii: „W rzeczywistości «tylko przez adorację można dojrzeć do głębokiego i autentycznego przyjęcia Chrystusa. I właśnie w tym akcie osobowego spotkania z Panem dojrzewa także posłannictwo społeczne, zawarte w Eucharystii, które ma na celu przełamanie barier nie tylko między Panem a nami, ale także i przede wszystkim barier odgradzających nas od siebie nawzajem»

Można dodać spontaniczne wezwania.

P: Adorujmy naszego Pana i Boga. Trwajmy przy Nim w ciszy, a także we wspólnej modlitwie i śpiewie.

Dłuższa chwila ciszy.

L4: Prowadzi dziesiątek różańca.

Śpiew: *Zbliżam się w pokorze* lub *Czego chcesz od nas, Panie* albo *Pan jest mocą swojego ludu* albo inny śpiew.

Zakończenie

P: Boże, który w Opatrzności swojej wybrałeś swojego sługę Benedykta XVI, aby przewodził Twojemu Kościołowi, z głębi naszych serc dzięki Ci składamy za lata jego wiernej służby i prosimy, aby skończywszy posługę namiestnika Twojego Syna na ziemi, cieszył się za życia Twym obfitym błogosławieństwem, a po śmierci dołączył do grona Twoich zbawionych w niebie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Śpiew na błogosławieństwo Najświętszego Sakramentu.

Błogosławieństwo.

Śpiew: *Weź w swą opiekę* lub inna pieśń.